

Anketa: Jak se dívají na studium religionistiky studenti 3. ročníku?

Luděk Žatečka

Vážené kolegyně a kolegové religionisté, milí čtenáři,

v minulém čísle jste si mohli přečíst (a popřípadě se i pobavit nad tím), co si představuje pod pojmem islám běžný občan města Brna. Doufáme, že vás tato anketa zaujala, obohatila a pobavila. Abychom netrápili jenom naše spoluobčany, zaměřili jsme se tentokrát na studenty třetího ročníku religionistiky v bakalářském studiu. Měli by tento rok ukončovat studium, obhajovat své diplomové práce a ukázat své znalosti u státní závěrečné zkoušky. Když se hlásili na tento obor, měli jistě určitá očekávání, co jim může studium religionistiky dát. Nakolik se jejich plány a sny splnily jsme se zeptali několika z nich. Byly položeny dvě otázky:

1. Do jaké míry se naplnily Vaše představy, s kterými jste vstupovali do studia religionistiky?

2. V čem Vás toto studium příjemně překvapilo a v čem naopak zklamalo?

Měli jsme možnost oslovit asi 25 studentek a studentů tohoto oboru, leč vyjádření poskytla jen malá část z nich. Ale i z těchto několika odpovědí jsme byli schopni vyvodit závěr, co tedy většině studentů religionistiky na studiu vadí a co ne a zda jsou se studiem spokojeni. Dotazovaní většinou nejsou zklamáni studiem religionistiky, i když hodně jim chybí možnost terénních výzkumů (které nyní mají k dispozici díky E. Hamar) či metodologická příprava. Zklamání ze studia na základě odpadlých hodin, laxního přístupu vyučujícího a podobně, poukazuje na snahu studenta se ve škole co nejvíce informací dozvědět. A jaké byly tedy některé odpovědi respondentů?

1. Do jaké míry se naplnily Vaše představy, s kterými jste vstupovali do studia religionistiky?

1. Vrchovatě.

2. Představy bývají příliš zidealizované, ať už člověk začíná cokoli. Čekal jsem asi více snahy hlavně ze strany těch co nás učí. Tj. méně laxnosti, odpadlých hodin z nepříliš pochopitelných důvodů. Více nadšení a energie. Představy se ovšem spíše naplnily. Chtěl jsem studovat náboženství celého světa a to taky dělám.

3. Těžko říci do jaké míry se naplnily moje představy, protože jsem měl o religionistice jako studijním i vědeckém oboru jen velice mlhavé povědomí. Nejsem z těch, kteří by se na školu hlásili z důvodu zájmu o nějaké specifické náboženství, nikdy jsem neaspiroval a ani neaspiruji na to stát se buddhistou, křesťanem či višnuistou. Na filozofickou fakultu jsem šel z toho důvodu, že jsem se zajímal o filozofii. Kdosi

mi řekl, že na katedře filozofie se ale nedozvím nic o východní filozofii, že to se učí na religionistice, tak jsem to zkusil.

4. Mé představy se v podstatě naplnily, jen postrádám více metodologických a praktických předmětů.

5. Chtěl jsem být hlavně co nejbližší fenoménu, který mě uchvacuje – což se zadařilo, ale jinak jsem neměl v podstatě ani páru, co religionistika je, kromě několika obecných definic, že je to vědecké zkoumání náboženství. Chtěl jsem se zabývat výzkumem, což už sem dostal možnost vyzkoušet a třeba ještě dostanu ...

6. Jelikož jsem do studia nepřicházela s nějakými abnormálními očekáváními, musím říct, že mé představy byly do jisté míry naplněny ... samozřejmě nikdo z počátku neví, co má očekávat, ale mě studium religionistiky mile překvapilo.

7. V podstatě minimálně. Představoval jsem si něco mnohem teologičtějšího nebo alespoň zaměřeného na znalost dějin a struktury různých (téměř všech možných) náboženských systémů.

8. Šel jsem studovat religionistiku s přesvědčením, že se mi podaří proniknout do tajů náboženství. Měl jsem představu, že jakmile získám titul, budu v tomto ohledu velmi sečtělý a vzdělaný a budu se moci zaobírat dál touto tematikou. Uvidím, zda se mi podaří se k titulu „dohrbat“. Věřil jsem především pak v objektivnost religionistiky oproti teologii a tím mne rozhodně tento obor nezklamal.

2. V čem Vás toto studium příjemně překvapilo a v čem naopak zklamalo?

1. Překvapilo: angažovanost a přátelskost kantorů.

Zklamalo: Aktuálně nedostatečnou metodologickou přípravou (fenomenologie, hermeneutika). Asi si to „syslí“ pro sebe.

2. Zklamání viz výše. Příjemné překvapení? Snad liberální, rovnocenný a otevřený přístup členů katedry.

3. A byl jsem velice mile překvapen. Studium má široký záběr, líbí se například, že je třeba mít určité znalosti jak z filozofie, tak sociologie, psychologie či antropologie, to mně přijde moc fajn. Navíc mě přijde, že je studium až na pár výjimek vedeno lidmi, které to opravdu zajímá, tedy zajímá učit. Oproti filozofii je vypsána velká spousta opravdu zajímavých kurzů (především tedy B a C kredity, v Ačkach není moc prostoru pro experiment). Já jsem byl tedy velice mile překvapen.

4. Mne zklamalo, že neděláme žádný terénní výzkum a příjemně mne překvapilo, jak milí lidé na tom našem ústavu pracují.

5. Překvapilo mě příjemně až kamarádké naladění přednášek, dobrý přístup kantorů (samozřejmě se najdou výjimky – např. už fakt výrazně laxní až lhostejný Lužňák, o Sekerákovi se radši zmiňovat nebudu). Naštěstí jsem toho moc prakticky

nečekal, takže mě zklamala akorát zpočátku náročnost (konspekty ...), ale když se nad tím tak zamyslím, přeci jenom jsem byl větší optimista (nebo idealista) co se týče pozdějšího uplatnění. Takže určité zklamání z toho, že je to taková abstraktní záležitost bez zakotvení v praktickém výdělečném procesu.

6. Líbí se mi především přátelský přístup našich odborníků ... a mrzí mě jen to, že o co více nás na oboru je, o to méně se nám tito odborníci mohou věnovat ... a to se dotýká i oblasti hlubšího terénního poznání.

7. Zklamalo mě především v pramenných jazycích, absenci arabštiny, malému výběru, případně strašné, hrůzné a odporné výuce (nebudu jmenovat hebrejštinu). Příjemně mě překvapilo velkým prostorem pro výzkum (nedostatečně probádané oblasti), příjemným přístupem profesury (až na zkostnatělé výjimky).

8. Překvapilo mne milé prostředí našeho ústavu. Nevím, zda je „bratříčkování“ s vyučujícími pozitivním jevem, ale dodává to celému kolektivu na soudružnosti. Zklamala mne neschopnost informovat studenty o dění na ústavě a jistá apatie ze strany ústavu vůči novým studentům. Některé přednášky byly spíše k pláči než k získání informací.

Jak je vidět, studenti se rádi pohybují na „čerstvém“ vzduchu, čímž se snaží pozorovat a zkoumat religiózní prvky města. Především kladné reakce na přátelské prostředí dělá jistě našemu ústavu čest, ale nic by se nemělo přehánět, takže následné poznámky o laxnosti, nejsou dobrým znamením. Někteří možná čekají vedení kantora za ručičku, což na vysoké škole je jev dosti výjimečný. Sami budoucí religionisté nemají však dle komentářů mimo anketu zcela jasno, jaké uplatnění s tímto oborem by chtěli najít, takže drobné existenciální problémy řeší již nyní. Doufejme, že se pro tento obor najde v budoucnu více uplatnění v praxi, i když řešení tohoto problému je komplikované.

Anketu provedl Luděk Žatečka